

[Grethe Kindberg Jørgensen]

steren, om der i disse ord ligger et løfte om større kompetence til menighedsrådene.

Poulsgaard (FP):

Jeg ved ikke, om jeg kom til at sige, at det var et fantastisk stort arbejde. Hvis jeg sagde det, så var det måske nok lidt overdrevet, vil jeg da gerne medgive ministeren, men immervæk er det sværere at lave et lovforslag end et forslag til folketingsbeslutning. Det tror jeg ikke der er ret mange herinde der vil være uenig med mig i.

Til hr. Arne Jensen vil jeg sige, at jeg ikke rigtig kan forstå, at hr. Steffensen skal have på pukkelen. Hr. Arne Jensen tog den stramme maske på. Ja vel, hr. Steffensen talte varmt for dette forslag. Jeg synes, det var dejligt, hvis vi somme tider var lidt mere med i det, vi foretog os. Det synes jeg er en positiv ting. Men all right, det kan vi have forskellige meninger om.

Jeg har lige – det var faktisk det, der kaldte mig herop – et spørgsmål til hr. Steffensen. Der står i lovforslaget, at loven træder i kraft den 1. august 1982. Det kan man jo nok læse. Det, jeg gerne vil spørge om, er, hvorfor man, hvis man har regnet med, at lovforslaget skulle træde i kraft den 1. august 1982, har ventet så længe, inden man er kommet med lovforslaget. Det er fremsat den 24. marts 1982, og så ved hr. Steffensen jo godt, at det får vi aldrig nogen sinde færdigbehandlet i denne folketingssamling. Det går i syltekrukken. Det må jo have en eller anden fornuftig forklaring.

Steffensen (KrF):

Det er rigtigt, at lovforslaget blev fremsat den 24. marts 1982. Da vi i efteråret lige var kommet i gang herinde, blev der udskrevet valg, og da havde vi egentlig forslaget klar. Men så fandt vi, at det nok var nødvendigt at få dele af denne store betænkning sendt til høring forskellige steder. Derfor har jeg haft kontakt med mange forskellige organisationer i forbindelse med denne betænkning, og baggrunden for, at det først kom den 24. marts, er, at vi skulle have tilbagemeldinger fra disse steder. Forslaget er fremsat den 24. marts, men det er indgivet inden den dato, som var fastsat. At det er stemplet den 24. marts, skyldes den tid, der går, fra det er indgivet, til det bliver registreret.

Ministeren sagde, at min forbløffelse skyldtes en fejlцитering af hende. Det kan godt ske, men så er der bare at sige dertil, at min forbløffelse først og fremmest gik på ministerens ordvalg, det må jeg rigtignok sige. Det må blive stående, at ministeren sagde, at det er et forslag, der er uansvarligt. Det er det ordvalg, jeg vil holde ministeren fast på, og det var det, der vakte min store forbløffelse.

Ministeren ville ikke feje problemerne til side. Nej, det tror jeg heller ikke er ministerens ønske. Men jeg må gøre ministeren opmærksom på, selv om hun ikke har været minister hele tiden i sit nuværende ministerierium, at det altså er mere end 2 år siden, vi har fået denne betænkning. Det, der er sket siden, er nogle justeringer på forskellige tekniske områder, men det er ikke det, sognemedhjælperbetænkningen drejer sig om. Derfor kunne man nok have ønsket, at det var ministeren, der havde fremsat et lovforslag, for det ville selvfølgelig have været tusinde gange bedre, det er jeg helt klart over. Det er bare ikke kommet, men det kan jo være, at det kommer.

Når cand.mag.er, pædagoger, sygeplejersker og socialpædagoger blev nævnt, så var det som eksempler på, hvem man allerede i dag i visse menighedsråd her i København har ansat for at hjælpe menighederne, og det ligger inden for sognemedhjælperbetænkningens rammer.

Jeg synes, det var en god idé, og jeg kan da glæde mig over, at det arbejde kan køre videre, ganske uanset hvordan man vil stille sig til dette forslag. Det er helt klart – det er der i hvert fald visse jurister der har vurderet – at lovforslaget her med den foreslåede tilføjelse til § 13 i menighedsrådsloven ligger inden for sognemedhjælperbetænkningens rammer.

Til hr. Arne Jensen vil jeg sige, at jeg sagde ikke, det var en prøvesag for kristeligt folkeparti, men jeg mener, det er en prøvesag i det hele taget. Det forstod jeg at både ministeren og hr. Brøndsted og hr. Arne Jensen altså havde en anden opfattelse af, og det respekterer jeg så og tager til efterretning. Hr. Brøndsted mener, det er en undskyldning for selve forslaget. Det skal jeg ikke anfægte. Den opfattelse må hr. Brøndsted gerne have. Jeg vil bare sige: hvorfor har venstre så ikke